

Stk. 3. Ved Bestemmelse af, hvad der skal anses for at være et Arbejde, som med Rimelighed kan forlanges, skal der tages Hensyn til den paagældendes Alder og tidligere Beskæftigelse.

Stk. 4. Ved Sammenligningen vil der endvidere være at tage Hensyn til de varige legemlige eller aandelige Mangler, den paagældende led af ved sin Optagelse under Forsikringen, saaledes at den Arbejdsindtægt, hvoraf ovennævnte Trediedel beregnes, nedsættes i samme Forhold, som vedkommende Erhvervsevne skønnes at have været nedsat ved hans Indtræden i Forsikringen.

Stk. 5. Kan en Sammenligning ikke eller kun vanskeligt foretages med andre Personer, skal Sammenligning ske med den paagældendes egen Arbejdsindtægt paa det Tidspunkt, da Forringelsen af hans (hendes) Erhvervsevne er indtraadt eller paabegyndt.

Stk. 6. Personer, der ikke har udført erhvervsmæssigt Arbejde i en saadan Udstrækning, at man deri har tilstrækkelig Vejledning til Bedømmelse af deres Erhvervsevne, anses for at være Invalidter, naar de af de i første Stykke nævnte Aarsager er saaledes aandelig eller legemlig svækkede, at de ikke længere er i Stand til at udføre saa meget som $\frac{1}{3}$ af det Arbejde, som kan udføres af fuldt arbejdsdygtige Personer, der i øvrigt i enhver Henseende, ogsaa hvad Øvelse og Færdighed angaar, kan ligestilles med dem.

Stk. 7. Kan det ikke for Tiden afgøres, om Nedsættelsen af Erhvervsevnen maa anses for at være af varig Karakter, kan Invalidterente bevilges for et bestemt Tidsrum, hvorefter ny Undersøgelse skal foretages.

§ 13.

Stk. 1. Invalideforsikringsretten (§ 33) er berettiget til af Sygekassebestyrelser, Kommunalbestyrelser, Arbejdsgivere, Arbejdere og andre vedkommende, herunder Klinikker, Sygehuse, behandlende Læger m. v., at begære enhver Oplysning af Betydning for Sagen. Endvidere kan Retten fordre, at den paagældende underkaster sig Lægeundersøgelse, eventuelt af Rettens Læge, samt forlange Forhør og faa Udskrift af samme. De af Retten begærede Lægeattester betales af Retten.

Stk. 2. Invalideforsikringsretten kan tilsige den forsikrede til personligt Møde. De nødvendige Rejseudgifter betales af Retten.

Stk. 3. Invalideforsikringsretten afgør efter endt Undersøgelse ved Kendelse, om Nedsættelsen i Erhvervsevnen naar den i § 12 nævnte Grænse, samt fra hvilket Tidspunkt den maa anses for at være indtraadt.

Stk. 4. Retten kan bestemme, at der ved Rigsforsikringsanstaltens Foranstaltning skal ydes forsikrede Bandager, kunstige Lemmer, Brillor og lignende Hjælpemidler, der skønnes formaalstjenlige til at bøde paa tilstedeværende Invaliditet.

Udgifterne hertil udredes af Rigsforsikringsanstalten.

Stk. 5. Forinden Retten træffer Afgørelse i en Sag, skal den give den forsikrede Adgang til at gøre sig bekendt med Sagens Aktstykker. Ligeledes skal Retten give Rigsforsikringsanstalten Lejlighed til at gøre sig bekendt med fremkomne Oplysninger, som ikke tidligere har været forelagt den.

Stk. 6. Rettens i Henhold til nærværende Paragraf truffne Afgørelser er endelige, jfr. dog § 15.

Stk. 7. Et Eksempplar af Kendelsen tilsendes den forsikrede, Rigsforsikringsanstalten samt — for de Personer, der opholder sig her i Landet — den forsikredes Opholdskommune, der derefter drager Omsorg for, at den den berettigede paalignede Præmie helt eller delvis bortfalder fra det i Kendelsen fastsatte Tidspunkt (jfr. § 7).

§ 14.

Stk. 1. Saafremt Invalideforsikringsretten har fastsat, at der foreligger en Nedsættelse af Erhvervsevnen af en saadan Størrelse som i § 12 ommeldt, træffer Rigsforsikringsanstalten